

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 150. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm7035.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dermed gik hver til Sit, men nu var der en Unger-Svend af Benjamins Stamme, ved Navn *Saul*, som var en overmaade smuk og velskabt Mand og var sit Hoved høiere end hele Folket, og ham sendte hans Fader *Kis*, som boede i *Gibea* og var en fornem Mand, ud med en af sine Karle at lede om nogle Æsler som var blevet borte. De ledte længe forgæves paa Ephraims Bjerg og da de kom til *Siph* eller *Armathaim*, sagde *Saul*: lad os nu vende om at ikke Fader skal blive mere bekymret for os end for Æslerne! Nei, sagde Karlen, der boer en Guds Mand i denne By, som der gaaer meget Ord af, for Alt hvad han spaaer det skeer, lad os gaae til ham, at han kan vise os paa ret Vei! Velan, sagde *Saul*, men vort Brød er jo sluppet op, hvad har vi at forære den Guds Mand? Jeg har en Sølv-Penge, sagde Karlen, den kan du give ham. Da de nu gik op imod Byen, mødte de nogle Smaa-Piger som hentede Vand, og spurgde dem: om *Seeren* var hjemme, hvortil de svarede: ja, han er, og naar I gaae strax, da træffe I ham før han gaaer op paa Høien og velsigner Slagt-Offeret, thi der er Offer-Gilde i Dag. Inde i Byen mødte de en Mand, som *Saul* spurgde om, hvor *Seeren* boede, og Manden svarede: det er mig og gak du op paa Høien og vær min Giæst i Dag, og bryd dig ikke om Æslerne, thi dem har Man fundet; men hvem hører Æren til i Israel uden dig og din Faders Huus! Herren havde nemlig Dagen i Forveien ladet *Samuel* vide, at 151han saaledes skulde møde den Mand der var udseet til Konge, og næste Morgen, da *Samuel* fulgde *Saul* ud af Byen, lod han Karlen gaae forud, og da de var i Eenrum, tog han Olie-Flasken og salvede *Saul* til Israels Konge og sagde ham visse Tegn, som skulde møde ham naar han gik hjem, til Stadfæstelse paa, at det var *Jehovahs* Kald. Det Sidste der skulde møde den Nysalvede, var en Prophet-Skare, der skulde komme ned fra Offer-Høien paa hin Side *Bethlehem*, med Fløite-Spil og Strænge-Leg, og da, sagde *Samuel*, skal Herrens Aand ogsaa komme over dig, saa du propheterer og du skal blive til et andet Menneske! Det gik ogsaa virkelig som *Samuel* spaaede, og da *Sauls* gamle Bekiendtere saae ham i Selskab med Propheterne, og hørde ham, grebet af Aanden, føre deres Sprog, sagde de til hverandre, hvad siden er blevet til et Ord-Sprog: hvordan, er *Saul* nu ogsaa blandt Propheterne!